

gaaende Hund som Nattevægter for Guds og Liv; selv for de Landboere, som man ei kan classificere med fattige Folk, er det en utaaelig Byrde at skulle afvinges 2 Rd. aarligen, for at have en løsgaaende Hund til at advare imod alskens Fare. Den hele Beskatning af Hunde paa Landet er en Utting, men skal det endelig være, saa lad dog enhver Arne paa Landet beholde een løsgaaende Hund uden Afgift, idetmindste saalænge som der intet patrullerende Politii findes paa Landet. At Politimesteren fover hver Nat paa sit grønne Dre, ofte flere Mile borte fra den landlige Bolig, afgiver en Betryggelse for Guds og Liv, der er lig med Intet". Jeg har det Haab, at denne Udtalelse fra en talrig Landboforening ikke vil være uden Værd for de ærede Medlemmer af Thinget. Jeg skal endnu blot henstille til det ærede Thing, om man ikke begaaer en Synd mod de fattige Folk, og navnlig mod deres Børn, ved at berøve Børnene deres Legekammerater. Det er jo bekendt, at de eenlige Beboere paa Mark og Hede have langt til Naboer og Venner, og deres Børn kunne saaledes ikke søge sig Legekammerater, men „Ami“, „Perle“ eller „Pasop“ er deres bedste Legekammerat og Ven; nu skal „Ami“, „Perle“ eller „Pasop“ enten bindes eller druknes, thi Faderen har ikke Raad til at betale Afgift, ikke engang den modererede af den, og hvorvidt han kan blive heelt fritagen for at svare Afgift, er jo, som sagt, en Skjønssag, der er overladt til Sogneraadets Bestemmelse. I det Hele taget forekommer denne Sag mig meget forunderlig, ligesom det ogsaa maa være meget ubehageligt for Sogneraadet at føre en Protocol over Hundene; det er ikke saa ganske heldigt, at man nødes til at opføre i en saadan Protocol: Hr. N. N.s Hund „Bismarck“ eller „Wrangel“ etc., hvilke Navne en Mængde Hunde bære; det kunde maaskee endog volde diplomatisk Ubehageligheder at have saadanne Hundenaavne staaende i en Protocol. Jeg kan atfsaa ikke stemme for Lovforslaget, medmindre det undergaaer bethdelige Forandringer, og deriblandt maa jeg navnlig fremhæve, at naar i § 1 andet Stykke Bestemmelsen om Amtsraadets Samtykke skal blive staaende, kan jeg ikke stemme for Loven. Det forekommer mig,

at denne Bestemmelse vil endvidere trykke et Stempel paa det, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amt (P. Pedersen) under Behandlingen af Communalloven for Landet kaldte Børnepigehystemet. Naar Sogneraadet skal indhente Tilladelse fra Amtsraadet til at nedsette Afgiften til $\frac{1}{4}$, forekommer dette mig kun at stemme lidet med Communernes Selvstændighed. Endvidere kan jeg heller ikke stemme for Loven, medmindre den Forandring bliver foretaget, at enhver Arne eller enhver Hunsstand paa Landet har Ret til at holde idetmindste een afgiftsfri, løsgaaende Hund. Jeg skal ikke opfordre det ærede Thing til at lade denne Sag gaae i Udvalg. Naar man i sidste Møde saae, at man ikke engang var tilbøielig til at lade en saa vigtig Sag som Valgloven gaae i Udvalg, kan jeg tænke mig, at der er megen Stemning mod Udvalg, men jeg har ogsaa det Haab, at disse Forandringer ville kunne foretages til 2den Behandling. Naar saadanne Forandringsforslag fremkomme, vil jeg forhaabentligt kunne stemme for Loven.

H. M. Petersen: Det havde ikke været min Hensigt at tage Ordet angaaende det foreliggende Lovforslag, men da det nu er blevet angrebet af tre ærede Talere, kunde jeg let tænke mig det Tilfælde, at 1ste Behandling kunde sluttet, uden at Forslaget havde fundet idetmindste een Forsvarer, og da jeg ikke er imod det i dets Princip, har jeg tilladt mig at begjære Ordet. Jeg skal imidlertid ikke imødegaae de to ærede sidste Talere, idet jeg ikke troer, de have været ganske heldige i den Maade, hvorpaa de have motiveret deres Betragtning, men dette overlader jeg iøvrigt til Andre at bedømme; jeg skal slet ikke fordybe mig deri. Jeg betragter i Almindelighed taget løsgaaende Hunde som en Luxusartikel, men dersom de kun vare det, og intet Andet, skulde jeg endda lade det gaae. De kunne imidlertid ogsaa være en Plage for Veisfærende, for Naboer og Omboende; vi have mange Exempler af denne Natur, og det er saaledes flere Gange hændet mig, at jeg paa min Vandring er kommen gennem en Landsby, hvor jeg i den Grad er bleven overrumplet af Hunde, at jeg kun har havt lidet Haab om at komme igjennem med hele Lemmer; men det